

[Jørgen Tved]

mundten på dem, der fik pension, var statens andel af pensionerne ligesom holdt lidt i ave.

Summa summarum: De mennesker, som i dag får det fulde udbytte af ATP, har faktisk ikke mere ud af det, end før vi lavede ordningen. Men vi har betalt. For hver eneste time, vi gik på arbejde, har vi afleveret både direkte og en del af den løn, vi lod arbejdsgiverne forvalte for os.

Og hvad er der så sket? Jo, vores penge skal nu bruges til, at erhvervslivet kan få risikovillig kapital. Det var den måde, man brugte alle tiders plad på, og det er klart, at når man har fundet en god fidus, så skal den helst gentages.

Så lavede man Den Sociale Pensionsfond. Pensionisterne har det ikke så godt, hed det i 1970'erne. Nu skal I bare høre, vi sætter en bestemt procent af til pension, og så skal I se. Om føje år kommer duerne igen. Men hvor blev duerne af? Da pengene skulle udbetales, var landet i økonomiske vanskeligheder. I kender historien alle sammen: Der var valutabesværligheder, betalingsbalancen havde det ikke så godt osv.

Og nu kommer man én gang til. Efter at man to gange har snydt og bedraget pensionister, kommer man én gang til og siger: Nu skal vi indføre en social pension, og denne gang kalder man den oven i købet en solidarisk pension. Ja, hvis pensionister hopper på den, er de, havde jeg nær sagt, dummere, end flertallet i dette Folketing nok tror de er.

Jeg tror ikke, pensionisterne hopper på den én gang til, ikke uden at de rebellerer, at de gør oprør og siger: Nu vil vi ikke finde os i, at man behandler os på den måde.

Hvad med de andre problemer, denne redegørelse taler om? Alle ved, at et af de helt store problemer er arbejdsløsheden. Alle ved, hvilke problemer arbejdsløsheden skaber for familierne. Alligevel har man glemt bistandslovens intentioner om, at vi skulle gå ud og rådgive, vi skulle gå ud og hjælpe. Nu peger man på, at de private hjælpeorganisationer nok er den vej, man skal gå, fordi man erkender, at den bistandslov, man i sin tid vedtog, har spillet fallit. Så kan det ikke nytte noget, at man kommer og siger: Nu giver vi et par fedtører til nogle hjælpeorganisationer, og så håber vi, de klarer problemerne for os.

Det kan heller ikke nytte noget, at man siger til landets kommuner, efter at man har klippet

både her og dér: Nu overlader vi til jer at forvalte tingene på en rimelig måde.

Dette Folketing er ved at give op over for de mange problemer, man selv har været med til at skabe. Hvis det er den fremtid, man mener at den danske befolkning skal leve under, så er de tider efterhånden langt borte, hvor Danmark også på det sociale område var et foregangsland.

Vi oplever unge BZ'ere, som i kampen for en bolig besætter gamle, jeg havde nær sagt saneringsmodne ejendomme, hvor det måske var bedre, hvis de besatte nogle af spekulanternes boliger.

Vi oplever, at vi i denne by har en stor, betændt byld, der hedder Christiania, som også skal klares, men hvor man ligesom har sagt: Nej, vi bliver nødt til at lade den være, for hvis samfundet, hvis Københavns Kommune, Folketinget og regeringen osv. skal klare problemerne, så er de nok større, end vi i første omgang kan snakke om.

Vi oplever, som det også er sagt af andre ordførere, et stigende misbrug, ikke bare af narko osv., men også af alkohol.

Alt dette er tydelige tegn på et samfund i forfald. Hvis denne redegørelse skal tages alvorligt, så var det nok rimeligt, om man lukkede op for pengekassen. Det er ikke nok at komme med nogle velmente floskler, at kalde sig socialminister, samtidig med at man skal lytte til en minister for økonomisk samordning, der smækker kistelåget i, når regningerne skal betales.

Erik B. Smith (S):

Socialdemokratiets ordfører, fru Jytte Hilten, har jo haft lejlighed til at redegøre for, hvad Socialdemokratiet mener er vigtigt at fremhæve i forbindelse med en socialpolitisk redegørelse, og hvad der er Socialdemokratiets politik. Når jeg har bedt om ordet, er det af en helt bestemt grund.

Det er jo sådan, at vi er mange – og jeg må sige, at jeg betragter ministeren som en af dem – der ønsker at stå vagt omkring det sociale sikkerhedssystem, som det er i Danmark. Vi ønsker ikke, at det skal bringes i miskredit med det resultat, at det alt for let løbes over ende og skæres ned og gribes af, kan man sige, en stemning i negativ retning.